

Dosarul nr. 2ra-2269/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (Olga Cojocaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Nelea Budăi, Ion Muruianu, Valeri Efros)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Alexandru Comarov cu privire la dezmințirea informației, exprimarea scuzelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 27 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care s-a respins acțiunea depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica”,

constată:

La 16 ianuarie 2017, societatea pe acțiuni „Termoelectrica” (denumirea prescurtată SA „Termoelectrica”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva publicației periodice „Exclusiv Media” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată PP „Exclusiv Media” SRL) și lui Alexandru Comarov cu privire la dezmințirea informației, exprimarea scuzelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 29 noiembrie 2016, Partidul Socialiștilor din Republica Moldova a organizat o conferință de presă cu tematica „Majorarea tarifelor - genocidul social continuă”, care a fost difuzată de portalul „<https://privesc.eu>”.

În cadrul acestei conferințe, precum și în cadrul emisiunii televizate „De la Primărie-n sus” retransmise la 27 noiembrie 2016 de canalul media televizat „NTV Moldova”, ce aparține PP „Exclusiv Media” SRL, și care a fost plasată pe pagina web a acestuia: „<http://ntv.md/ru/news/7111>”, Alexandru Comarov a făcut declarații vădit nefondate și lipsite de obiectivitate despre reclamanta SA „Termoelectrica”, prin ce a defăimat-o.

Reclamanta a indicat că PP „Exclusiv Media” SRL a preluat selectiv declarațiile susmenționate și le-a difuzat în cadrul programului informativ de știri a

canalului de televiziune „NTV Moldova” din 29 noiembrie 2016 și le-a publicat pe pagina sa web <http://ntv.md/ru/news/7111>.

În acest sens, reclamanta a evocat că, deși autorii emisiunilor nominalizate, retransmise de PP „Exclusiv Media” SRL, au abordat subiectele nominalizate, aceștia nu și-au dat interesul de a afla și opinia SA „Termoelectrica” asupra subiectului abordat.

Astfel, având în vedere că declarațiile făcute de pârâți sunt false, defăimătoare și nu sunt bazate pe un substrat factologic suficient, referindu-se la o persoană publică și care se referă la chestiuni de interes public, reclamanta a considerat că este îndreptățită de a beneficia de dreptul la dezmințire și la replică în vederea combaterii prin declarații obiective a caracterului negativ al imaginii întreprinderii creat de pârâți.

Așa, în vederea respectării procedurii prealabile de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, la 09 decembrie 2016, a expediat pârâților cererile prealabile nr. 79/5809, nr. 79/5810 și nr. 79/5811, care au fost recepționate la 09 decembrie 2016 și respectiv 12 decembrie 2016, prin care a solicitat acordarea dreptului la replică în privința subiectelor abordate în programul informativ de știri din 29 noiembrie 2016, și în emisiunea „De la Primărie-n sus” din 27 noiembrie 2016 difuzate de către postul media de televiziune „NTV Moldova” și publicate pe pagina web a acestuia „<http://ntv.md>”, în aceleași condiții ca și emisiunile nominalizate. Totodată a solicitat efectuarea, în termenul stabilit de Lege, a dezmințirii pentru organizații mass media ce au făcut publice declarațiile pârâtului Alexandru Comarov, ce sunt defăimătoare în sensul oferit de Legea și să-și exprime prin intermediul aceluiași organizații scuze pentru defăimarea SA „Termoelectrica”.

Prin scrisoarea nr. 411-312EM emisă de PP „Exclusiv Media” SRL la 13 decembrie 2016 și scrisoarea nr. 02 emisă de Alexandru Comarov la 06 ianuarie 2017, solicitările SA „Termoelectrica” au fost respinse ca nefondate, deși în speță se întruneau temeiurile legale pentru admiterea acestora.

În această ordine de idei, reclamanta SA „Termoelectrica” a solicitat:

- obligarea lui Alexandru Comarov să dezmințe declarațiile, indicate în cererea de chemare în judecată, ce au fost făcute publice de sursele mass-media;

- obligarea lui Alexandru Comarov să exprime prin intermediul aceluiași surse scuze pentru defăimarea SA „Termoelectrica”;

- obligarea PP „Exclusiv Media” SRL de a acorda SA „Termoelectrica” dreptul la replică în privința subiectului abordat în programul informativ de știri din 29 noiembrie 2016 difuzată de postul media de televiziune „NTV Moldova”, în cadrul aceleiași emisiuni, în același interval de timp și cu aceeași durată cu publicarea ulterioară a replicilor pe portalul media „www.ntv.md” în aceleași condiții ca și emisiunea nominalizată;

- obligarea PP „Exclusiv Media” SRL de a acorda SA „Termoelectrica” dreptul la replică în privința subiectului abordat în emisiunea „De la Primărie-n sus” difuzată la 27 noiembrie 2016 de postul media de televiziune „NTV Moldova”, determinat de prezentator ca fiind „problemele sectorului energetic din Chișinău în prag de iarnă, de ce încălzirea blocurilor este pusă în pericol, care sunt explicațiile experților și ce măsuri întreprind autoritățile”, în cadrul aceleiași emisiuni, în același interval de timp și cu aceeași durată, cu publicarea ulterioară a

replicilor pe pagina web „www.ntv.md” în aceleași condiții ca și emisiunea nominalizată;

- repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile pârâților.

Prin cererea depusă la 08 februarie 2017, reclamanta SA „Termoelectrica” și-a concretizat capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, solicitând încasarea din contul PP „Exclusiv Media” SRL și a lui Alexandru Comarov în beneficiul său suma de câte un leu de la fiecare (vol. I, f.d. 51-52 recto-verso).

La 13 iunie 2017, reclamanta SA „Termoelectrica” a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care a renunțat la revendicările formulate față de PP „Exclusiv Media” SRL, din motiv că ultima a difuzat în programul informativ de știri din 23 mai 2017, la minutul 25.30, dezmințirile solicitate de SA „Termoelectrica”. Astfel, reclamanta și-a concretizat acțiunea, solicitând admiterea acesteia doar în partea pretențiilor formulată împotriva lui Alexandru Comarov (vol. I, f.d. 116, 104-106).

La 22 iunie 2017, reclamanta SA „Termoelectrica” a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune (vol. I, f.d. 108-111), solicitând:

- obligarea lui Alexandru Comarov să dezmință prin intermediul acelorași surse, informația defăimătoare răspândită prin declarațiile oferite în cadrul conferinței de presă organizată la 29 noiembrie 2016 de Partidul Socialiștilor din Republica Moldova cu tema „Majorarea tarifelor – genocidul social continuă”, publicată pe pagina web: <https://www.privesc.eu>, și care a fost preluată de alte instituții mass-media, cu următorul conținut: „Eu, Alexandru Comarov, dezminț informația defăimătoare răspândită despre SA „Termoelectrica” în cadrul conferinței de presă organizată la 29 noiembrie 2016 de Partidul Socialiștilor din Republica Moldova cu tema „Majorarea tarifelor – genocidul social continuă”, dat fiind faptul că aceasta nu corespunde realității. Exprim scuze publice către SA „Termoelectrica” pentru aceste declarații false și intenționat defăimătoare;

- obligarea lui Alexandru Comarov să dezmință prin intermediul acelorași surse, informația defăimătoare răspândită prin declarațiile oferite în cadrul emisiunii „De la Primărie-n sus” difuzate la 27 noiembrie 2016 de postul media de televiziune „NTV Moldova”, ce aparține PP „Exclusiv Media” SRL, și publicată pe pagina web: <http://ntv.md/ru/news/7111>, cu următorul conținut: „Eu, Alexandru Comarov, dezminț informația defăimătoare răspândită despre SA „Termoelectrica” prin declarațiile oferite în cadrul emisiunii retransmise de postul de televiziune „NTV Moldova”, ce aparține PP „Exclusiv Media”, denumite „De la Primărie-n sus” din 27 noiembrie 2016 și publicată pe pagina web: <http://ntv.md/ru/news/7111> și anume, în intervalul de timp 03,16 min. – 03,37 min. al emisiunii, în intervalul 05,04 min. – 05,28 min. al emisiunii, în intervalul 05,57 min. – 06,17 min. al emisiunii, în intervalul 06,44 – 07,02 min. al emisiunii, în intervalul 09,44 – 09,56 min. al emisiunii, și în intervalul 10,38 – 11,02 min. al emisiunii – dat fiind faptul că aceasta nu corespunde realității. Exprim scuze publice către SA „Termoelectrica” pentru aceste declarații false și intenționat defăimătoare”;

- încasarea din contul lui Alexandru Comarov în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 1 leu, cu titlu de reparare a prejudiciului moral;

- compensarea din contul lui Alexandru Comarov a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (vol. I, f.d. 122, 134-138) s-a respins acțiunea depusă de SA „Termoelectrica”.

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (voi. I, f.d. 204, 205-217) s-a respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 27 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 15, art. 32 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova; art. 2, art. 3 alin. (1)-(3), art. 7 alin. (1) și (2), art. 24 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare; art. 16 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, și Curtea de Apel Chișinău și-au argumentat concluzia prin faptul că, Alexandru Comarov deținea funcția de președinte al Comisiei pentru gospodăria comunal-locativă, energetică, servicii tehnice, transport, comunicații și ecologie a Consiliului mun. Chișinău. Astfel, acesta avea obligația de a asigura din numele autorității publice locale informarea consilierilor locali, cât și Chișinăuienilor. Prin urmare, informația difuzată de acesta, și invocată de reclamanta ca fiind defăimătoare, este de interes public, care în sensul art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, reflectă interesul societății față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei.

În acest context, instanțele inferioare au conchis că, în condițiile speței, este incontestabil că declarațiile lui Alexandru Comarov și informația difuzată de către postul media de televiziune „NTV Moldova”, ce aparține PP „Exclusiv Media” SRL, este o informație de interes public, care vizează activitatea autorităților publice locale, iar forma și conținutul acesteia este protejat prin prisma art. 3 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, chiar dacă ofensează, șochează sau deranjează.

La 11 iunie 2018, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (voi. II, f.d. 1-12).

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 25 alin. (6) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume dispozițiile art. 16 din Codul civil și ale art. 7 și art. 24 alin. (2) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010.

În acest sens, recurenta a menționat că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că declarațiile lui Alexandru Comarov au fost făcute în contextul în care ultimul, fiind președintele al Comisiei pentru gospodăria comunal-locativă, energetică, servicii tehnice, transport comunicații și ecologie a Consiliului municipal Chișinău, avea obligația e a asigura din numele autorității publice locale informarea consilierilor locali, cât și a populației despre situația creată în sistemul energetic al mun. Chișinău. Or, deși acesta a făcut declarațiile în timpul exercitării mandatului său de consilier, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că acesta nu deține imunitate în raport cu procesele de defăimare, astfel încât, să negligeze cerințele legale referitoare la conținutul opiniilor exprimate, care, potrivit cadrului legal citat mai sus nu pot purta un caracter defăimător și neveridic.

Totodată, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, or, declarațiile lui Alexandru Comarov nu corespund realității și induc în eroare locuitorii mun. Chișinău, ceea ce contravine prevederilor pertinente ale acestei Legi.

De asemenea, recurenta a opinat că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că SA „Termoelectrica” nu a demonstrat că informația difuzată de Alexandru Comarov este falsă și îi cauzează prejudicii de imagine. Or, însăși Alexandru Comarov în declarațiile sale se axează pe fapte concrete, oferite cu titlu de adevăr și care pot fi atribuite la categoria judecăților de valoare. Mai mult decât atât, proporționalitatea unei imixțiuni poate depinde de faptul dacă există o bază faptică suficientă pentru declarația respectivă, deoarece chiar și o judecată de valoare, cu o bază faptică care s-o sprijine, poate fi excesivă.

Subsecvent, recurenta a considerat că instanța de apel a încălcat normele procedurale ce țin de acceptarea cererii de apel. Or, odată cu declararea apelului, SA „Termoelectrica” a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, care a fost respinsă prin încheierea din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău. Însă, prin decizia din 06 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost casată încheierea din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind restituită spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, la faza primirii cererii de apel. Distinct dispozițiilor instanței de recurs, Curtea de Apel Chișinău a purces la judecarea în fond a apelului, fără a se expune și a emite un act judecătoresc de dispoziție pe marginea chestiunii privind scutirea de la plata taxei de stat.

În această ordine de idei, recurenta SA „Termoelectrica” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi în sensul admiterii integrale a acțiunii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată SA „Termoelectrica”, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acesteia de a ataca hotărârea judecătorească.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depuse de SA „Termoelectrica”, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, *de facto*, constituie o transpunere a circumstanțelor de fapt ale speței și care anterior au fost formulate în cererea de apel (vol. I, f.d. 169-175). Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SA „Termoelectrica” nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SA „Termoelectrica” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SA „Termoelectrica” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat

dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Alexandru Comarov cu privire la dezmințirea informației, exprimarea scuzelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan